

BRUSSEL

Aankomst : 21u30

Vertrek : ???

Adres : Bergstraat 4

Het evenement wordt afgesloten in de meest magische stad van België: Brussel. Eerst gaan we de inwendige mens sterken in de Magic Rubens waar op dat moment een goochelshow is. We hoeven dus niet eens zelf aan magie te doen. Wie wilt kan daarna nog mee iets gaan drinken in Le Cercueil en genieten van het mooie uitzicht van Brussels by night. Met wat geluk wilt Christian zelfs wat inside information over Brüssel kwijt.

Magic Rubens:

Victor Vincci en zijn team van professionele goochelaars bezorgen u een aangename avond, terwijl u geniet van heerlijke maaltijd, entertainen ze u met goochelstrucs en spektakel.

Een magisch spektakel bijwonen is zeldzaam. Zeldzaam is ook het aanbod voor deze professionele kunstenaars.

Door het brasserie-spectakel concept "Magic Rubens", geeft Victor Vincci enerzijds de mogelijkheid aan diegenen die hun kunsten willen tonen (de goochelaars), als anderzijds aan diegenen die

zich willen verwonderen bij een hapje en een drankje (de klanten), zonder te betalen voor het spektakel..

<http://www.magic-rubens.com/>

Le Cercueil:

Hoewel we ons hier nog geen honderd meter van de Grote Markt bevinden, zien het steegje waarin en de gevel waarachter dit café zich bevindt, er redelijk doods uit. Maar dat kan niet anders dan de bedoeling zijn van dit lugubere instituut. Le Cerceuil of 'In de doodskist' behoorde tot de onvervalste studentenkroegen maar lokt tegenwoordig vooral toeristen dat ondertussen al 33 jaar lang. Wat begonnen was als grap geïnspireerd door de opkomst van de horrorfilms in de jaren zeventig.

Als je tegen de krakende deur duwt waarop het deksel van een doodskist geschilderd staat, kom je in een donker mortuarium terecht. Een geraamte lacht je toe vanuit een open doodskist, rouwkransen en kruisbeelden zorgen voor extra sfeer. Achter een kleine deur links is nog een aparte kleine dodenkamer. Licht is er nauwelijks, tenzij het obligate blacklight dat een paarsig lijkenkleurtje op je gezicht tovert. Je kunt hier om verschillende redenen van huiveren, maar het sympathieke basisidee is wel op een consequente en goede manier uitgevoerd. Ook op de kaart is het de dood in de pot. Letterlijk dan, want als je je bier per halve liter bestelt, dan krijg je het geserveerd in een (stenen) schedel. Ook het benoemen van de cocktails gebeurde met een dodelijke dosis zwarte humor. Erg smakelijk lijkt ons bijvoorbeeld 'le sperme du démon' ('het zaad van Satan'), 'jus de cadavre' (het lijkensap), of de kus van de vampier. Klinken met schedels in een macaber decor.

BRUSSEL

Brussel (Frans: Bruxelles) is de hoofdstad van het Koninkrijk België en daarnaast van de Vlaamse en Franse Gemeenschappen. De stad is tevens het bestuurlijk centrum van de Europese Unie en wordt daarom vaak als de hoofdstad van Europa beschouwd. De gemeente Brussel telt bijna 150.000 inwoners en is daarmee naar inwoneraantal de vijfde grootste gemeente in België. Het is één van de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat 1.048.491 inwoners telt.

De plaatsnaam Brussel is afgeleid van Bruocsella, wat evolueerde tot Broekzele (Broeklanden aan de Zenne), wat letterlijk betekent "nederzetting bij het moeras".

Algemeen wordt het volledige stadsgewest als de stad Brussel beschouwd en niet enkel de gemeente Brussel. Het Hoofdstedelijk Gewest Brussel zou als stad de grootste van de Benelux zijn en is een metropool binnen Europa.

Brussel ontstond rond een burcht op een eiland in de Zenne. De stad werd achtereenvolgens de hoofdstad van het hertogdom Brabant, de Zeventien Provinciën, de Zuidelijke Nederlanden, het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden, België, de Vlaamse en Franstalige Gemeenschap en wordt soms ook als hoofdstad beschouwd van de Europese Unie.

In 1853 werd de Leopoldswijk aangehecht, in 1864 volgde de Louizalaan en in 1921 kende de gemeente zijn grootste uitbreiding met de aanhechting van Haren, Laken en Neder-Over-Heembeek.

Binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelden het Frans en het Nederlands als officiële talen. De meeste inwoners, forenzen, en 'vaste' buitenlanders gebruiken nochtans vooral het Frans als aanspreektaal. Deze gewoonte is echter geen maat voor de ware taalverhoudingen, maar wordt door veel Nederlandstalige bezoekers van Brussel wel als probleem ervaren.

Deze gewoonte is evenwel ontstaan door de combinatie van de numerieke verhoudingen van de verschillende taalgroepen in Brussel, de relatieve meertaligheid van de Vlamingen in Brussel, en de relatief lagere kennis van andere talen onder de Franstaligen.

Volgens onderzoek worden in Brussel opmerkelijk veel verschillende talen gesproken in thuisverband, en bestaan er ook veel taalgemengde gezinnen. Desondanks blijft Frans de lingua franca. 7 tot 15 procent van de inwoners van het Brussels Gewest zou Nederlandstalig zijn. Tijdens werkdagen komen zowat 220.000 Vlaamse pendelaars erbij. Dit maakt van Brussel de op een na grootste Vlaamse stad (na Antwerpen). Uiteraard maken ook vele Vlamingen die niet in Brussel wonen ten slotte gebruik van het nachtleven en rijke culturele aanbod in de hoofdstad.

Door het internationale karakter van Brussel en het grote aantal buitenlanders en bewoners uit Vlaanderen en Wallonië zijn er in Brussel nog maar weinig echte Brusselaars te vinden. Ze kregen zelfs een speciale benaming. Zo is een Ketje een oorspronkelijke inwoner van Brussel die er samen met zijn beide ouders geboren en getogen is. Een Zinneke is er eveneens geboren, doch heeft slechts één ouder die zich Ketje mag noemen. Kenmerkend is hun taalgebruik. Het oorspronkelijke Brussels is een Brabants dialect. Het kenmerkt zich taalkundig gezien door de vele leenwoorden uit het Frans en door Franse uitspraak van Nederlandstalige woorden. Het evolueerde uit de lokale variant van het Middelnederlands dat er in de Middeleeuwen gesproken werd. Er bestaat ook een Brusselse variant van het Frans. Daarin vindt men vele leenwoorden uit het Nederlands en een Nederlandstalige beïnvloeding van de uitspraak. In het artikel over het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is meer informatie te vinden over het gebruik van de beide officiële talen in Brussel.

Geschiedenis:

Brussel heeft een lange geschiedenis. De stad ontstond rond een castrum op een eiland in de Zenne. De stad werd achtereenvolgens de hoofdstad van het hertogdom Brabant, de Zeventien Provinciën, de Zuidelijke Nederlanden, het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden, België, de Vlaamse en Franse Gemeenschap en de Europese Unie.

Brussel ontstond rond een castrum op een eiland in de Zenne (het Groot Eiland, ter hoogte van het huidige Sint-Goriksplein) in de 10e eeuw. De gouw Brabant bestond uit vier graafschappen, waarvan het graafschap Brussel het meest oostelijk gelegen was (vermoedelijk beperkt tot het gebied tussen de rivieren de Zenne en de Dijle). Nog voor het einde van het jaar 1000 kwam het graafschap Brussel in bezit van de graaf van Leuven. Deze beschikte weldra te Brussel over een castrum als stamburcht van het graafschap Brussel. De Zenne was bevaarbaar tot de portus van Brussel, die al in de 11e eeuw een handelspost werd op de weg tussen Brugge en Keulen. In de 12e eeuw kwam er een eerste stadswal.

De graven van Leuven en Brussel werden omstreeks 1085/1086 ook landgraven van Brabant. In 1106 verwierven ze het hertogschap van Neder-Lotharingen en omstreeks 1183/1184 werden ze in het landgraafschap Brabant verheven tot hertog van Brabant. Brussel genoot in de daaropvolgende eeuwen steeds meer aandacht van de landsheren, enigszins ten nadele van de stad Leuven.

In 1229 kreeg Brussel stadsrechten van Hendrik I van Brabant. De stad kreeg zelfbestuur en de lakennijverheid en -handel werden belangrijk. Uit het stadspatriciaat ontstonden talrijke welgestelde families waarvan vele tijdens het Spaanse en Oostenrijkse Tijdvak adelsbrieven verwierven. De stad Brussel werd bestuurlijk nog belangrijker onder het Oostenrijkse bestuur en kon haar hoofdstedelijke functie ook onder het Franse en Hollandse regime verstevigen.

In 1236 en 1276 vonden er in Brussel grote stadsbranden plaats. Van 1357 tot 1379 werd een nieuwe omwalling gebouwd omdat de eerste te klein geworden was. Deze omwalling viel samen met wat nu de kleine ring of de vijfhoek genoemd wordt.

In 1506, toen zijn vader Filips de Schone stierf, erfde Karel V de Nederlanden. In 1516 werd Karel in de Brusselse Sint Goedelekerk daarenboven uitgeroepen tot koning van Spanje. Toen zijn grootvader, Maximiliaan I van Oostenrijk, in 1519 overleed, volgde Karel hem definitief op als aartshertog van de Oostenrijkse erflanden en keizer van het Heilige Roomse Rijk.

Onder de regering van keizer Karel V werd Brussel in 1531 het regeringscentrum. In de Princelijcke Hoofstadt van 't Nederlandt werd een monumentale hofkapel gebouwd achter de Grote Zaal (Magna Aula) van Filips de Goede in het (voorheen hertogelijk) Paleis op de Koudenberg. Karel V deed hier op 25 oktober 1555 troonsafstand. Later verbleven er ook de aartshertogen Albrecht en Isabella. Het paleiscomplex met bijbehorende tuinen en vijvers was in heel Europa vermaard. (In 1731 werd het paleis verwoest door een reusachtige brand.)

Onder Karels opvolger, Filips II van Spanje, brak de Tachtigjarige Oorlog uit omwille van diens eigenzinnige kerkhervormingen. Hij stuurde de hertog van Alva om Brussel te onderwerpen.

In het daarop volgend conflict moest Olivier van den Tympel de belegerde stad aan Alexander Farnese overgeven. Tussen 1572 en 1585 kende de stad dan ook een Spaans bewind onder de hertog van Alva. Vrijwel direct na zijn aankomst in Brussel richtte Alva de Raad van Beroerten (= onlusten) op. Zijn komst deed vele edelen als Willem van Oranje op de vlucht slaan naar Duitsland of Engeland. Anderen, zoals graaf Egmont, bleven. Deze achterblijvers werden bijna allemaal gevangengenomen op verdenking van verraad.

De gevluchte stadhouder Willem van Oranje besloot in overleg met zijn broers, Lodewijk en Adolf van Nassau, en Joost de Soete, om een inval te wagen in de Nederlanden. Joost de Soete werd in de Slag bij Dalheim verslagen door Alva's soldaten. Op 23 mei wisten de broers Lodewijk en Adolf echter in de Slag bij Heiligerlee de Spaansgezinde stadhouder graaf Karel van Arenberg te verslaan. Alva was hierover woedend en liet 18 edelen onthoofden op de Grote Markt van Brussel.

Twee populaire edelen, graaf Lamoraal van Egmont en Filips van Montmorency, graaf van Horne, werden er later eveneens als voorbeeld publiekelijk onthoofd. Willem van Oranje had daar ook bij moeten zijn, maar hij omdat hij tijdig gevlucht was, ontkwam hij eraan. Na deze daad trok Alva met zijn leger naar het noorden en voorkwam dat Lodewijk de stad Groningen innam. Na een achtervolging werd Lodewijk alsnog verslagen in de Slag bij Jemmingen, waardoor deze tweede aanval ook was mislukt. Tijdens zijn bewind als afgevaardigde van de Spaanse koning vanuit Brussel zette hij zijn schrikbewind verder. Zo voerde hij de Tiende Penning in, een belastingmaatregel die tot grote woede leidde. De Raad van Beroerten was met een staf van 170 man (in 1569) naar de maatstaven van die tijd erg efficiënt. Tijdens de vijf jaar van Alva's bewind werden zo'n 8950 personen uit alle lagen van de bevolking ondervraagd en veroordeeld wegens verraad, ketterij of beide; verbeurdverklaring van goederen bij vermogende veroordeelden kwam veel voor. In totaal werden er meer dan 1000 te Brussel op de Grote Markt terechtgesteld.

Deze terreur werkte echter volkomen contraproductief; de opstandelingen buiten het karakter van Alva's bewind uit in hun propaganda-pamfletten, waarvan een enorme impuls uitging voor de opstand in de Nederlanden. In 1572 veroverden de opstandelingen met behulp van de geuzen diverse steden in de Noordelijke Nederlanden. De scheiding tussen het noordelijke "Nederland" en het "Belgische" zuiden werd nu onafwendbaar : in 1579 kwam de Unie van Utrecht tot stand : een samenwerkingsverband tussen een aantal Nederlandse gewesten. Op 26 juli 1581 breken zij definitief met de Spaanse vorst (plakkaat van verlatinghe en in 1588 roepen zij de Republiek der 7 Verenigde Nederlanden uit.

In 1595 wordt Albrecht van Oostenrijk, neef van de Spaanse koning Filips II aangesteld als landvoogd van de Zuidelijke Nederlanden. Hij huwt in 1599 met Isabella van Spanje, dochter van Filips II. Zij had een jaar eerder van haar vader de soevereiniteit over de Nederlanden geërfd "en wel voor zolang als zij door wettige afstammelingen zou worden opgevolgd"

Tijdens de regeerperiode van Albrecht en Isabella, die zou duren tot in 1633, jaar van overlijden van Isabella, kende Brussel een bloeiperiode als hoofdstad der (Zuidelijke) Nederlanden.

In 1609 werd tussen Spanje en het opstandige Noorden het zogenaamde Twaalfjarig Bestand gesloten, een adempauze in de vijandelijkheden tussen beide strijdende partijen. Albrecht en Isabella besteedden de tijd en de middelen die hierdoor vrijkwamen aan de reorganisatie en wederopbouw van hun land. In Brussel werd opnieuw aangeknoopt met de traditie een jaarlijkse Ommegang te houden.

Omdat het huwelijk van Albrecht en Isabella kinderloos was gebleven keren de Zuidelijke Nederlanden in 1633 opnieuw terug onder Spaans bewind.

In 1648 wordt tussen Spanje en de Verenigde Provinciën in Münster de vrede van Westfalen gesloten, waarin Spanje de Verenigde Provinciën erkent als een soevereine vrije staat en waarin de grenslijn tussen "noord" en "zuid" definitief wordt vastgelegd. (Deze grenslijn is sindsdien nauwelijks veranderd) Dit vredesverdrag maakte officieel een einde aan de Tachtigjarige Oorlog. De Zuidelijke Nederlanden, met Brussel als voornaamste stad, bleven deel uitmaken van Spanje. Tot in 1830 zullen zij van het ene buitenlandse vorstenhuis overgaan naar het andere en worden aldus een pion op het Europese politieke schaakbord. Economisch verlamd en financieel verarmd verwerven zij bovendien de triestige vermaardheid "het slagveld van Europa te zijn". Ook op cultureel gebied gaan de Zuidelijke Nederlanden en Brussel een zeer schrale 200 jaar tegemoet.

In augustus 1695 komt het in het kader van de zogenaamde Negenjarige Oorlog tussen Frankrijk en de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden en waarin ook Spanje betrokken raakte tot een beschieting van de Grote Markt. De Franse koning Lodewijk XIV liet vanuit Sint-Jans-Molenbeek het centrum van Brussel beschieten. Zijn troepen stonden onder rechtstreeks bevel van, maarschalk de Villeroy. De Grote Markt werd zwaar beschadigd.

Het einde kwam met de inval van de Franse troepen in 1794/1795, al was de neergang al lang daarvoor begonnen. In 1792 vallen de Fransen de Zuidelijke Nederlanden binnen, de Slag bij Jemappes. In juli 1794 verkrijgen de Fransen met de slag bij Fleurus een beslissende overwinning op de Oostenrijkers. De Oostenrijkse Nederlanden als de negen verenigde departementen een deel van de Franse republiek.

Tijdens deze machtsstrijd was er het zware beleg van Rijsel dat tijdelijk stand hield. In 1795 werd Brussel van op de oosthellingen van de Zennevallei met zwaar kanongeschut aangevallen. Meer dan 4000 huizen waaronder alle gebouwen op de Grote Markt behalve het stadhuis werden vernield. In de jaren daarna werden de gebouwen rond de Grote Markt opnieuw heropgebouwd. Het zijn deze gebouwen die we daar nu nog steeds kunnen bewonderen in de stijl van die tijd.

Op 12 oktober 1798 komt de Vlaamse boerenbevolking (de brigands) in opstand tegen Napoleon, de Franse bezetter (Sansculotten) met als leuze "Voor outer en heerd". Deze opstand wordt de Boerenkrijg genoemd. Aanleiding tot deze rebellie waren de hoge belastingen, de antigodsdienstige politiek van sluiting van de kerken gepaard gaande met de vervolging van de priesters en de invoering van de conscriptie door de bezetter. De opstand eindigde op 5 december 1798 toen het boerenleger op Ter Hilst (Hasselt) werd verslagen. Doch de Belgen verkrijgen de steun van de Hollanders, de Britten en het Pruisische leger en verslaan het Franse leger definitief in 1815 bij Waterloo.

Onder het beleid van Willem I werd er naar gestreefd van het Nederlands de officiële taal in Vlaanderen te maken. De katholieken verzetten zich echter hevig tegen deze onderwijspolitiek

van de koning en er ontstond een heuse schoolstrijd. Na 1825 sloten liberalen en katholieken zich aaneen en in 1828 kwam de Unie van de katholieke en liberale oppositie tot stand (Unionisme). Willem van Oranje voerde een ongelijk beleid in de Nederlanden. Zo was het aantal vertegenwoordigers van de Zuidelijke Staten in de Raad der Verenigde Nederlanden niet evenredig met het bevolkingsaantal en het leger werd voornamelijk door Noordelijke officieren geleid en voornamelijk bevolkt door Zuidelijke soldaten. Daarbij deed Willem I er alles aan om de Zuidelijke steden hun macht te ontnemen. Zo verving hij overal stedelijke bewindsmensen door Noordelijke afgezanten. Dit beleid zorgde voor vele politieke patstellingen en kwam tot een hoogtepunt met de afschaffing van de onderwijstoelagen voor de Vlaamse scholen zodat onderwijs onmogelijk werd. In de voortdurende onderhandelingen blijkt Willem II, de zoon van de vorst, inschikkelijker met de Vlaamse grieven. In het Noorden worden vooral de Waalse steden van opstandigheid beschuldigd omwille van de invoering van het Nederlands als voertaal voor elk niveau van beleid.

Onder invloed van de ondertussen slechte economische toestand en van de Franse Julirevolutie kwam het op 25 augustus 1830 tot rellen in Brussel, een kleine, op dat moment, nochtans Nederlandstalige stad met een grote voorgeschiedenis. Een jaar daar voor waren tijdens een referendum om van het Noorden te scheiden nog slechts 4000 positieve stemmen te horen, doch na een jaar beschikte men al over 400.000 medestanders voor een Belgische Revolutie.

In 1830 vond de Belgische revolutie plaats in Brussel na de vertoning van een opera 'De Stomme van Portici', in de Muntschouwburg. Tijdens de vertoning van deze opera klonk er een bepaalde aria met een tekst die opriep tot opstand tegen een bezetter, deze werd door het publiek luidkeels meegezongen. Na deze vertoning stroomde de verhitte bevolking vernielend en protesterend naar de staatsgebouwen en over het Centraal Park in de kern van de administratieve hoofdstad. Het kwam tot een strijd waarbij straat per straat werd veroverd op het Hollandse leger dat nochtans in groter aantal was en door Willem I van steeds meer troepen werd voorzien vanuit Tilburg. Na amper drie dagen werd het Hollandse leger verdreven uit Brussel. Dit bracht een schokgolf teweeg in vele Vlaamse steden.

Op 21 juli 1831 besteeg Leopold I de troon als eerste Koning der Belgen. Hij liet de stadswallen verwijderen en zorgde voor de constructie van veel gebouwen om een relatief kleine stad (ter grootte van de huidige kleine binnenring) het prestige van een hoofdstad te geven. Hierbij schrok men er niet van terug om de geschiedenis plaatselijk wat aan te passen. Zo is Godfried van Bouillon nooit in Brussel geweest. Toch prijkt zijn standbeeld in vol ornaat op de Kunstberg. De mythe van een hoofdstad was geboren.

De nieuwe Belgische staat zorgde voor een aanzienlijke versnelling in de uitbouw van Brussel. In 1830 was Brussel een Brabantse stad waar Nederlands in de vorm van een Brabants dialect de voertaal was. Na de onafhankelijkheid kende het een sterke inwijking van Fransen (gevluchte revolutionairen en anderen), en van Waalse ambtenaren die het jonge Belgische bewind aantrok uit de Waalse provincies om er haar nationale administratie mee te bemannen. Dat bewind werd beheerst door de hogere burgerij en de adel. Enkel deze groepen genoten toen stemrecht. Zij wensten de nationale instellingen enkel in hun eigen taal uit te bouwen. Hierdoor werd het Nederlands verbannen uit alle stedelijke instellingen en uit het bestuur. Deze taalkundige discriminatie viel dus samen met sociale en politieke discriminatie van de gewone bevolking (en lagere burgerij). Een uniek verschijnsel daarbij is het ontstaan van de typische Brusselse spreektaal, in wezen een variante van het Nederlands, maar met sterke invloeden van het Frans.

In de negentiende eeuw kende Brussel ook een sterke industriële ontwikkeling. Onder Leopold II werden ettelijke prestigieuze gebouwen voor de hoofdstedelijke instellingen opgetrokken. Ook enkele hedendaagse parken, grote lanen (zoals de Tervurenlaan en de Anspachlaan) en gehele wijken (Noordruimte, Zuidwijk (Brussel), Europese wijk, Wijk van de Squares...)

werden aangelegd. De Zenne werd overkapt (omdat de vervuiling ziekten meebracht) en het Justitiepaleis werd gebouwd. In 1853 werd de Leopoldswijk aangehecht en in 1864 volgde de Louizalaan.

Door de zware druk vanwege de overheid en door de inwijking van Walen en Fransen ontstond toen ook een aanhoudende verfransing van de bevolking. Niettemin kregen de Franstaligen slechts rond het midden van de twintigste eeuw numeriek de overhand. Samen met deze evolutie groeide ook het hoofdstedelijke gebied. Begin 19e eeuw telde dat slechts een zestal gemeenten rond de hoofdstad. Naarmate de verstedelijking en de verfransing oprukten, werden omringende gemeenten bijgevoegd. Dat gebeurde bij tienjaarlijkse talentellingen. Zodra daarbij het aantal Franstaligen en tweetaligen boven bepaalde grenzen raakte, werd de betrokken gemeente bij het hoofdstedelijke gebied gevoegd.

In 1921 werden Haren, Laken en Neder-Over-Heembeek geannexeerd zodat Brussel voortaan de grootste gemeente van het Brusselse gewest werd. (Wet van 30 maart 1921 tot het vergroten der stad Brussel, met het oog op de uitbreiding der zeevaartinstellingen)

Een belangrijke evolutie was de verschuiving van de aard van de immigratie. De (groot)stedelijke bevolking werd in de jaren 60 en vooral 70 aangevuld met immigranten uit Noord-Afrika (vooral Marokkanen) en Turkije. In de jaren 80 en 90 ging deze evolutie verder, vooral via zogenaamde familieherenigingen (in wezen eerder vorming van nieuwe families). Daarnaast kwam ook een sterke immigratie uit Centraal-Europa, met name Polen. Door de functie als Europese hoofdstad verblijven ook veel andere EU-burgers al dan niet permanent in Brussel.

In 2000 was de stad culturele hoofdstad van Europa.

BRÜSEL

Brüsel is de schaduw of spiegelstad van Brussel. Na het zien van de documentaire "Le Dossier B" van de RTBF was ik compleet in de ban van deze theorie. Ik heb me dan ook het boek van Pierre Lidiaux, de boeken (strips) van Schuiten en Peeters en randapparatuur over wormholes e.d. aangeschaft. Ik heb alle plaatsen bezocht die in deze boeken en de film voorkomen. Enig bewijs van Brüsel heb ik echter nooit gevonden. Wel ben ik er rotsvast van overtuigd dat er "meer aan de hand is". Behalve serieuze politieke en economische spelletjes die verband houden met Brüsel loopt het ook over van de esoterie. Een mogelijke theorie die ik ontwikkeld heb is dat de "Brüsel-beweging" een afscheuring of onderdeel was (is?) van de Brusselse Vrijmetselarij.

Eén van de redenen voor mijn theorie zijn de leden. Deze waren allemaal notoire Brusselse Vrijmetselaars. Het waren niet zomaar "broeders" maar allen lid van het Belgische machtscentrum! James Welles schrijft dan ook in zijn boek "Shadows in the night, the secret society of Belgium" dat Brussel vol staat met beelden van de sekteleden. Tussen de leden van het genootschap vinden we namen als Anspach, Wiertz, Poelaert, Solvay, Horta, en later ook VDB en De Pauw!

Aangezien dit document gaat over magische plaatsen zijn de mogelijke doorgangen (passages) van Brussel naar Brüsel het belangrijkste.

De hoofdrol is ongetwijfeld weggelegd voor het justitiepaleis! Dit gebouw steekt boordevol symboliek en vreemde zaken. Zo kan het gebeuren dat je een trap oploopt die eindigt aan deur. Als je de deur opendoet sta je dan gewoon voor een gemetste muur! Niemand weet hoe

het justitiepaleis er volledig uitziet. Zelfs de riolering van Brussel is beter gekend en beschreven dan dit gebouw!

Pierre Lidiaux, schrijft in 'Le dossier B' over het Palais de Justice: "Het is een esoterisch gebouw, initiërend zelfs. Iedereen weet dat Poelaert (de architect) vrijmetselaar was. Het paleis zit vol tekens, symbolen en verwijzingen naar de vrijmetselarij. Maar dat was volgens mij allemaal maar een soort dekmantel".

"Poelaert was geobsedeerd door de verbindingstheorie. In werkelijkheid had 't Justitiepaleis een geheim doel. Poelaert wilde Brussel verbinden met een parallelle stad, Brüsel. Die zoektocht naar die verbinding verklaart de steun die hij tijdens 't hele project van hogerhand gekregen heeft". Voorts beweert hij ook nog dat in de funderingen een labyrint verwerkt zou zijn dat dienst moest doen als initiatietraject voor Vrijmetselaars.

Een tweede passage zou te vinden zijn in het Wiertz museum. Het bewijs hiervoor zou geleverd worden door een muurschildering van een deur die op een kier staat. Hallucinant vind ik de analogieën met andere theorieën uit die periode die andere dimensies opzochten d.m.v. geestverruimende middelen en technieken (bv The Pranksters, The Doors (sic)). Alhoewel ik de muurschildering van de deur met de sleutel een belangrijk symbool vind en Wiertz inderdaad lid was van het Brüsel genootschap, vind ik als bewijs voor een passage te mager. Wel is het politiek gezien een zeer interessante plaats. Er hangt namelijk een pamflet waaruit blijkt dat Brussel de hoofdstad van de wereld moet worden, waarnaast Parijs zou verbleken. Enkele jaren later werden de plannen om van Parijs de hoofdstad van Europa te maken opzijgeschoven en kreeg Brussel deze titel!

Nog een doorgang zou te vinden zijn in het metrostation Louiza. Het is inderdaad wel vreemd dat de werken hier in 1981 werden stopgezet zonder enige verklaring. Net als in het justitiepaleis kan je hier meerdere gesloten deuren vinden waarvan niemand beweert te weten wat daarachter schuilt. Achter één deur blijkt een doorgang tot de Brusselse catacomben te schuilen.

Ook het metrostation Hallepoort zou een passage naar Brüsel zijn. Sommigen wijzen hier op de tram die door de muur steekt, doch dit kunstwerk was nog niet aanwezig op het moment dat de passages onderzocht werden.

Wel is het een feit dat in dit station veel over Brüsel terug te vinden, terwijl het toch onuitgesproken blijft.

Een andere doorgang naar Brüsel zou te vinden zijn in de Steenkoolstraat, waar ook het centrale bureau van de Brusselse politie gehuisvest is (toeval?). Ik vind het persoonlijk echter nog al met de haren getrokken en ga er hier dan ook niet verder op ingaan.

In "Le Dossier B" wordt gesuggereerd dat onder een aantal bouwwerken van de architect Horta passages hebben gelegen (Horta zou zelf ook lid geweest zijn van de sekte). De opvallend snelle en brute afbraak van deze gebouwen, waarmee de geheime passages verloren gingen, bevestigen dit vermoeden.

Het meest interessant is hotel Aubecq. Het gebouw is dus gesloopt maar ook het huisnummer is verdwenen uit de archieven. Om er zeker van te zijn dat de doorgang gesloten zou zijn en blijven is er nu zelfs een straat gelegd waar vroeger het gebouw stond. Maar misschien wilt niet iedereen dat deze passage voor eeuwig afgesloten is, want er bevinden zich meer putdeksels in het asfalt dan in de rest van Brussel.

L'Innovation zou ook een doorgang geweest zijn, doch dit gebouw is volledig afgebrand in 1967. Het is echter niet gezegd dat hierdoor de doorgang naar Brüssel ook verwoest is. Misschien is er nu nog een passage in de Inno?

Op een boogscheut van het justitiepaleis lag nog een belangrijk gebouw van Horta dat een passage verborgen zou hebben: het Volkshuis. Ondanks het unaniem protest van het Internationaal Congres van Architecten in Venetië, is het Volkshuis in 1965 afgebroken.

Een ander gebouw van Horta dat is afgebroken en mogelijk een doorgang had was het hotel Roger.

Hoe zou het trouwens zijn met de nog bestaande gebouwen van Horta? Verbergen zij nog steeds passages of mochten zij blijven staan omdat ze geen doorgangen bezitten? Bij mijn weten is enkel het museum onderzocht, doch zonder resultaat.

Een belangrijk gebouw in dit rijtje is ook het Métropole hotel. Niet omdat het een passage zou bevatten, maar omdat dit jarenlang de vaste vergaderplaats was van de Brüssel sekte.

Er blijkt een nieuwe (derde?) golf door de Brüssel beweging te waaien, met nieuwe machthebbers en mogelijk nieuwe passages, maar ik denk dat dit reeds voldoende leesvoer was voor deze "gids".

CONTACT

Mail: BizarreMagie@toveracademie.be
Forum: <http://bizarremagie.forum2go.nl/>
Website: <http://toveracademie.be/bizarre-tour-2010.html>
Telefoon: 0032 479 01 58 96

Het telefoonnummer kan enkel op 3 juli gebruikt worden!

Meer informatie over bizarre en magische plaatsen in België en Nederland:

<http://www.toveracademie.be/MP.html>

Of via het Bizarre Forum: <http://bizarremagie.forum2go.nl/plaatsen-f3.html>

Informatie over Bizarre Magie: <http://www.toveracademie.be/bizarremagie.html>

Of: <http://bizarremagie.forum2go.nl/wat-is-bizarre-magie-t159.html>

DANK

Ik wil nu al de volgende mensen hartelijk danken:

- [Christian Chelman](#) en zijn Chell's Angels;
- [Marleen](#);
- Master of Disaster;
- [Mina](#);
- S3rg3;
- Alle mensen die gezegd hebben aanwezig te zullen zijn;
- Iedereen die niet aanwezig zal zijn doch door hun lovende woorden dit initiatief steunen!

FOTO's

- Marleen;
- Rachelle;
- Vincent.

